

TANDARTS IN LOONDIENST VAN ONBEVOEGDE

Tuchtmaatregel in hoger beroep bevestigd.

Het Centraal Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage heeft de volgende beslissing gegeven betreffende de klacht van:

J., wonende te A.
 tegen:
 H., tandarts, wonende te H.

Het Centraal Medisch Tuchtcollege;

Gezien de stukken;

Overwegende:

dat de tandartsen:
 E., wonende te B.;
 J., wonende te G.;
 O., wonende te G.;
 N., wonende te R.;

tot het College voor Medisch Tuchtrecht te Zwolle een klacht hebben gericht, welke op 23 Juni 1948 bij het College in eersten aanleg is ingekomen, zakelijk inhoudende:

dat in een pand in de gemeente L. onder den naam L.T. een tandtechnisch laboratorium wordt geëxploiteerd, dat veelvuldig reclame maakt, waarbij werkstukken worden gegarandeerd en spreekuren van tandartsen aangekondigd;

dat — volgens in de klacht nader aangeduide feiten — de tandarts H. die inrichting exploiteert of daartoe in enigerlei verhouding staat;

dat de gemaakte reclame misleidend is;

dat de tandarts H. door zijn medewerking te verlenen aan de voormelde inrichting en dus aan de genoemde praktijk het vertrouwen in de stand der tandartsen ondermijnt;

dat het College in eersten aanleg na onderzoek ter terechtzitting en het horen van getuigen een en ander gerelateerd in de beroepen beslissing en na kennisneming van de volgende advertentie:

DE L. T.
biedt U:

PLASTIC-KUNSTGEBITTEN

desgewenst in één dag gereed. Deze gebitten hebben vele voordelen en zijn toch *niet duurder* dan een gewoon gebit.

OVERZETTEN

van Uw *slecht* passend gebit in één dag.

REPARATIES

in één dag.

ALGHEELE TANDVERZORGING

Volledige garantie op *alle* werkstukken.

SPREKKUREN TANDARTSEN:

Iederen dag van 9—12 en van 2—5 uur.
's Zaterdags *geen* spreekuur.

Avondspreekuur op Maandag en Woensdag 7—9 uur

HEKELSTRAAT 60

Telefoon 000

heeft overwogen wat betreft het verweer van den tandarts over wien geklaagd is:

Overwegende, dat klagers als te L. en in het nabijgelegen R. gevestigde tandartsen, rechtstreeks belanghebbenden zijn bij de onderwerpelijke klacht, nu deze betreft de werkzaamheid van aangeklaagde bij een te L. gevestigde inrichting, welke zich blijkens haar benaming en voormelde advertentie met tandverzorging bezighoudt;

Overwegende, dat ter terechtzitting is komen vast te staan, dat aangeklaagde sinds 18 Mei 1948 bij een vennootschap onder firma, voerende den naam: L.T. in loondienst werkzaam is; dat deze vennootschap zich regelmatig tot het publiek richt door middel van advertenties, gelijk de hiervoren weergegevene, waaruit, na het indienen van de klacht, op voorstel van aangeklaagde, de passage, inhoudende dat plastic-kunstgebitten niet duurder zijn dan een gewoon gebit, is weggelaten; dat een der vennoten van de L.T. een tandtechnicus is;

Overwegende, dat aangeklaagde zijn voormelde handelwijze heeft trachten te rechtvaardigen door aan te voeren:

1. dat zijn positie bij de L.T. niet verschilt van die van een tegen vast salaris werkenden tandarts bij een ziekenfonds;

2. dat hij in zijn contract met de L.T. door opneming van de clause, dat hij de medische leiding op zich neemt — waaronder volgens voormeld tot hem gericht schrijven d.d. 13 Mei 1948 is te verstaan uitsluitend door hem te verlenen tandheelkundige hulp — heeft beoogd de medewerking van onbevoegden te voorkomen, aangezien, in geval de L.T. een onbevoegden medewerker zou doen optreden, de tandheelkundige bijstand niet meer uitsluitend door hem, aangeklaagde, zou worden verricht, hetgeen contractbreuk door de wederpartij zou opleveren;

3. dat hij met de plaatsing van advertenties geen bemoeienis heeft, daar deze aangelegenheid buiten hem om door de vennoten wordt geregeld, zodat hij voor derzelfer inhoud niet aansprakelijk kan worden gesteld;

Overwegende met betrekking tot aangeklaagdes voormeld drieledig verweer:

ad 1. dat het ten deze uitsluitend aankomt op de wijze, waarop aangeklaagde bij de L.T. werkzaam is, waarover nader, zodat punt 1 van aangeklaagdes verweer buiten het onderwerp der klacht omgaat.

ad 2. dat, nu ter terechtzitting niet is gebleken, dat bij de L.T. tandheelkunst wordt uitgeoefend door daartoe onbevoegde personen, dit verweer uitsluitend ter zake is voor zover aangeklaagde daarmee tot uitdrukking wil brengen, dat hij bij de L.T. een zelfstandige positie inneemt, bestaande in het uitsluitend door hem verlenen van tandheelkundige hulp;

dat aangeklaagde aldus echter voorbijziet, dat deze zelfstandigheid geen andere is dan die van den werknemer die in een handelszaak met een bepaald onderdeel van het bedrijf is belast; dat een zodanige bedrijfsuitoefening ook voor aangeklaagde niet het feit te niet doet dat hij de werknemer is en de vennoten der L.T., X. en Y., zijn werkgevers zijn en hij tot deze laatsten bij de uitoefening van hun beider bedrijf in een verhouding van ondergeschiktheid staat, hetgeen blijkt uit de hiervoren vermelde omstandigheid, dat hij als tandarts invloed willende uitoefenen op den tekst der door hem geplaatsteadvertenties, van hun inzicht afhankelijk is en zich bij hun beslissing heeft neder te leggen;

ad 3. dat, al worden de advertenties niet door aangeklaagde geplaatst, hij zijn werkzaamheid bij de L.T., welke deze advertenties doet plaatsen, desondanks voortzet en, nu daarin tevens de spreekuren worden aangekondigd, welke zijn spreekuren bij die inrichting zijn, hij deze bron van zijn bestaan aldus mede in stand houdt op een voor een tandarts niet oirbare wijze;

en op grond van nadere overwegingen op den tandarts over wien geklaagd is bij op 18 September 1948 gedateerde beslissing den maatregel van berisping heeft toegepast;

Overwegende:

dat van deze beslissing aan den tandarts over wien geklaagd is, is mededeling gedaan op 7 October 1948 en deze daarvan bij op 6 November 1948 binnengekomen schrijven en mitsdien tijdig is in beroep gekomen;

Overwegende:

dat het Centraal Medisch Tuchtcollege bij zijn onderzoek ter terechtzitting is gebleken, dat de tandarts over wien geklaagd is de verhouding met de meer genoemde tandheelkundige inrichting L.T. te L. onveranderd heeft doen voortduren, zij het dat hij thans in dienst is van een der voormalige partners, die die inrichting ten tijde van het doen der klacht dreven;

dat het adverteren door die inrichting eerder in omvang is toegenomen en blijkens ter terechtzitting overgelegde voorbeelden thans van grove reclame-middelen gebruik maakt, zij het dat niet meer van spreekuur van tandartsen, maar slechts van spreekuren gerept wordt;

dat de tandarts over wien geklaagd is van oordeel is, dat hij tengevolge van de hoge boete, die hij zou verbeuren indien hij de dienstbetrekking zou verbreken vóór den overeengekomen termijn, in de feitelijke onmogelijkheid verkeerde zonder zeer ernstige gevolgen voor zich en zijn gezin aan den verboden toestand, waarover nog niet in hoogste instantie was beslist, een einde te maken;

Overwegende:

dat het Centraal Medisch Tuchtcollege met het College in eersten aanleg

van oordeel is, dat niet onder alle omstandigheden kan worden gezegd, dat een tandarts in dienst en voor rekening van een niet tot de uitoefening der tandheelkunst bevoegde het vertrouwen van den stand ondermijnt maar van de wijze waarop hij die werkzaamheden uitoefent de vraag afhankelijk is of zulks het geval is;

Overwegende:

dat aangeklaagde in dienst staat van een persoon of personen — niet tot uitoefening van de tandheelkunst bevoegd — die hun inrichting uit kennelijk winstbejag exploiteren;

dat aangeklaagde tot die personen in een kennelijk ondergeschikte positie staat, daar hij immers verklaard heeft op het adverteren voor de inrichting, dat mede zijn werkzaamheden betreft, geen invloed te kunnen uitoefenen;

dat een zodanige ondergeschiktheid zich niet verdraagt met de noodzaak, dat de verhouding tussen patiënt en tandarts zodanig zij, dat de laatste geheel onafhankelijk is in de wijze van behandeling en de keuze der toe te passen hulpmiddelen of de aan te wenden prothetische middelen en hij daarvoor de volle verantwoordelijkheid draagt;

Overwegende:

dat weliswaar niet met zekerheid is komen vast te staan, dat de principaal van beklaagde, die tandtechnicus was, ook het prothetisch deel van beklaagdes behandelingen verzorgde, maar de aard der advertenties en de garantie van spoedige afwerking van kunstgebitten, die daarin door de inrichting wordt aangekondigd, duidelijk doet blijken, dat niet beklaagde maar zijn principalen deger en zijn, die in feite de leiding van dit onderdeel der behandeling hebben;

dat de leiding van dit onderdeel der behandeling, aldus in handen is van personen, die hun inrichting uit kennelijk winstbejag exploiteren;

dat het prothetisch deel der behandeling in het bijzonder kan leiden tot ongeoorloofd winstbejag en de leiding van den tandarts ter bescherming van zijn patiënt dus ook op dit punt altijd onontbeerlijk is, maar het overlaten van die leiding aan personen, die een tandheelkundige inrichting uit kennelijk winstbejag exploiteren, een ernstig tekortkomen tegenover de patiënten openbaart;

Overwegende:

dat het College met het College in eersten aanleg van oordeel is, dat beklaagde door zijn werkzaamheden bij de L.T. voort te zetten, ondanks het feit dat die inrichting reclame maakt, die ook op zijn werkzaamheden is gericht, geacht moet worden deze bron van zijn bestaan op een voor een tandarts niet oirbare wijze in stand te houden;

Overwegende:

dat uit het bovengenoemde volgt, dat de wijze, waarop beklaagde zijn werkzaamheden bij de L.T. uitoefent, het vertrouwen in den stand der tandartsen ernstig ondermijnt;

Overwegende ten aanzien van den opgelegden maatregel:

dat het College beklaagdes gedragingen ernstig oordeelt mede nu hij na de beslissing van het College in eersten aanleg zijn werkzaamheden bij de L.T. heeft voortgezet;

dat het College ten aanzien van gedragingen als ten deze zijn gebleken in het algemeen een ernstiger tuchtmaatregel dan den door het College in eersten aanleg opgelegden maatregel van berisping in overeenstemming met den ernst dier gedragingen acht;

dat het College echter in aanmerking wil nemen, dat beklagde tengevolge van de omstandigheden, waaronder het contract met de L.T. is tot stand gekomen, niet geheel heeft kunnen voorzien waartoe het sluiten van dit contract hem op den duur zou leiden en dat het aan het contract verbonden boetedebeding hem een ernstige hinderpaal kan zijn geweest de dienstbetrekking te beëindigen;

dat onder afweging van een en ander de opgelegde maatregel het College in dit geval juist voorkomt;

Overwegende:

dat mitsdien de beroepen beslissing kan worden bevestigd;

Overwegende:

dat deze beslissing met het oog op haar belang voor bekendmaking in aanmerking komt.

Rechtdoende in hoger beroep

Verwerpt het beroep, bevestigt de beslissing van het College voor Medisch Tuchtrecht in eersten aanleg, gevestigd te Zwolle van 18 September 1948;

Beveelt, dat deze beslissing met inachtneming van het bepaalde bij artikel 63, lid 3, van het Koninklijk Besluit van 31 October 1929, Stbl. no. 474, zal worden bekend gemaakt door plaatsing in de Verslagen en Mededelingen betreffende de Volksgezondheid en voorts met verzoek om opneming zal worden toegezonden aan de redacties van de Nederlandsche Jurisprudentie, het Tijdschrift voor Tandheelkunde en het Mededeelingenblad van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der tandheelkunde.

Aldus gegeven in Raadkamer op Donderdag, 31 Maart 1949, door de Heren: Prof. Mr. C. W. de Vries, Voorzitter, Prof. Dr. W. P. C. Zeeman, Dr. L. C. Kersbergen, leden-geneeskundigen, I. A. Holthaus en J. Sanders, leden tandartsen, Jhr. Mr. P. J. W. de Brauw, secretaris, tegenwoordig.

w.g. W. C. de Vries,

Voorzitter.

w.g. P. J. W. de Brauw,

Secretaris.